

[Petra Petersen.]

ning til 400 kr. pr. barn, er det ikke alene, fordi der ikke ydes dækning for prisstigninger på de forbrugsvarer, der tidligere er ydet rabatkort til, men også på grund af andre prisstigninger, der tynger familier med børn hårdt. Ikke mindst huslejestigningerne, som vi har kendt dem igennem de senere år, og den huslejestigning, der kommer til første april, betyder umådelig meget for familier med børn. Den høje husleje forrykker ganske mange familiers økonomiske grundlag, og det gælder ikke mindst de unge familier med børn, der for overhovedet at få en lejlighed må flytte ind i de nye kvarterer, det nye byggeri, som er meget dyrt, og hvor huslejen for en sådan familie meget ofte udgør en uges indtægt, undertiden endda over, hvad en mand tjener på en uge. Derfor er der intet urimeligt i vore ændringsforslag, tværtimod. Vedtagelsen af vore ændringsforslag vil gøre en uret god igen, idet vor lovgivning alt for længe ikke har taget tilbørligt hensyn til familier med børn, og det gælder ikke alene dem med de meget små indtægter, men også dem med mellemindtægterne.

Jeg sagde ved første behandling, at min gruppes medlemmer jo ikke er de eneste, der ser sådan på dette spørgsmål. Jeg omtalte bl. a., hvordan læger, pædagoger og socialt interesserede mennesker stadig tog dette spørgsmål op til debat. Også et tidligere medlem af den høje regering, fru Lis Groes, har gjort sig til talsmand herfor, idet fru Lis Groes i sommeren 1956 ved Socialpolitisk Forenings sommermøde på Hindsgavl talte om dansk familierpolitik, både om den, vi har, og den, vi i høj grad mangler. Fru Lis Groes kom ind på, hvad vi skulle gøre for at rette situationen op, og sagde, at i første række kom jo børnene og børnetilskuddene, og en revision af børnetilskudsordningen var nødvendig. Hun oplyste, at de allerfleste lande, i alt 40, har børnetilskud. I Europa står kun Vesttyskland udenfor, og ser vi på, hvad Danmark ofrer på sine børn, vil vi finde, at Danmark ligger helt i bunden sammen med Irland. Vi ved også, at børnetilskud kun udbetales til mindrebedemlede og selv inden for denne gruppe aftrappes efter indkomst; derfor måtte en revision være påkrævet. I øjeblikket, sagde fru Lis Groes videre, ofrer vi 150 mill. kr. på landets

1 mill. børn i form af kontante tilskud. Men det må ikke glemmes, at loven er så snildt udformet — således som jeg gang på gang har påpeget — at disse tilskud modregnes i skatten, og det betyder, at myndighederne sikrer sig skattebetaling, i stedet for at moderen sikrer sig tøj til sine børn.

Sådan sagde fru Lis Groes i sommeren 1956 på Hindsgavl ved Socialpolitisk Forenings sommermøde, og det er de samme synspunkter som dem, jeg gang på gang har gjort mig til talsmand for. Det er ganske urimeligt, at man i et land som vort ikke har råd til at ofre noget på børnene. Der er ingen tvivl om, at der her er rørt ved noget meget vigtigt, at det er vore børn, der har måttet betale for oprustningen, den meningsløse oprustning, vi har.

Jeg vil derfor bede medlemmerne i tinget om at stemme for vore ændringsforslag og være med til at gøre den uret god igen, vi gennem årene har øvet mod familier med børn.

Thorkil Kristensen: Det var venstres opfattelse, at det ville have være rigtigst ikke i øjeblikket at forhøje bundgrænsen for statsindkomsts-katten, medmindre det skete som led i en videregående skattereform. Vi kunne derfor ikke tiltræde regeringens oprindelige forslag om at forhøje den nuværende bundgrænse fra 4 100 til 5 000 kr. Vi har derimod under forhandlingerne i udvalget tiltrådt det forlig, som er sluttet om i øjeblikket at forhøje den til 4 500 kr., et tal, der ligger omtrent midt mellem det nuværende og det oprindelige forslag. Vi har herved forstået, at dette beløb, 4 500 kr., ikke vil blive ændret næste år som en isoleret foranstaltning, men kun hvis det sker som led i en videregående skattereform.

Samtidig er der opnået enighed om et par andre ændringer i skalaen for statsindkomsts-katten, og da disse vedrører det, jeg udtalte ved første behandling, vil jeg gerne gøre et par bemærkninger herom. Jeg sagde dengang, at det var uheldigt, at der var visse indtægtsklasser, hvor beskatningen af en merindkomst efter forslaget blev større, end den er i øjeblikket. Dette vil nu blive ændret for to af de pågældende indtægtsklasser, idet beskatningen af en indtægt på mellem 4 500 og 6 000 kr. bliver den samme som i øjeblikket, fra 12 000-